

บทที่ ๓

การอพยพย้ายถิ่นฐานของชาวกัมพูชามุสลิม

ชาวกัมพูชามุสลิม

ประเทศกัมพูชามีประชากรประมาณ ๑๗ ล้านคน โดยประชากรส่วนใหญ่ของประเทศร้อยละ ๙๕ (ประมาณ ๑๖ ล้านคน) นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาคือ ศาสนาอิสลาม ร้อยละ ๓.๕, ศาสนาคริสต์ ร้อยละ ๑.๒ และศาสนาอื่นๆ ร้อยละ ๐.๓ ตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าชาวกัมพูชามุสลิมเป็นเพียงชนกลุ่มน้อยในประเทศกัมพูชา เพราะมีประชากรประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ คน หรือร้อยละ ๓.๕ ของประชากรในประเทศกัมพูชาเท่านั้น ชาวกัมพูชามุสลิมเหล่านี้ ประกอบด้วย ๓ กลุ่มชาติพันธุ์กลุ่มแรกคือกลุ่มชาวมุสลิมเชื้อสายจามดั้งเดิมที่ย้ายถิ่นฐานมาจากอาณาจักรจามปา ซึ่งเป็นอาณาจักรที่มีความเก่าแก่ที่ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของประเทศเวียดนามในปัจจุบัน อาณาจักรดังกล่าวได้สลายไปเมื่อปี ค.ศ.๑๘๓๒ ชนกลุ่มนี้มีประชากรประมาณร้อยละ ๘๐ ของชาวกัมพูชามุสลิมทั้งหมด กลุ่มที่สอง ซึ่งมีสัดส่วนน้อยกว่ากลุ่มแรก (ประมาณร้อยละ ๑๕ ของชาวกัมพูชามุสลิมทั้งหมด) คือ ชาวมุสลิมเชื้อสายมาเลย์ ชนกลุ่มนี้จะอยู่อาศัยอยู่ทางใต้ของประเทศกัมพูชา กลุ่มสุดท้าย คือ มุสลิมชาวอินเดีย (ประมาณร้อยละ ๕ ของชาวกัมพูชามุสลิมทั้งหมด) ที่เดินทางเข้าประเทศกัมพูชาในยุคสมัยการค้าอาณานิคม มุสลิมกลุ่มนี้มีปริมาณน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับทั้ง ๒ กลุ่ม

ชาวกัมพูชามุสลิมส่วนมากมักอาศัยอยู่ทางภาคกลางและภาคตะวันออกของประเทศกัมพูชา เช่นในจังหวัดกัมปงจาม (Kampong Cham), จังหวัดกันดาล (Kandal) และจังหวัดกัมปงชนัง (Kampong Chanang) และบางส่วนอาศัยอยู่ในจังหวัดชายทะเลทางใต้ของประเทศ เช่น จังหวัดกัมโปต (Kampot), จังหวัดกัมปงโสม (Kampong Som) และกรุงพระสีหนุ

ในอดีตที่ผ่านมา ชาวกัมพูชามุสลิมจำนวนมากต้องประสบกับชะตากรรมอันเลวร้ายในยุคปกครองของเขมรแดง ซึ่งผู้นำเขมรแดงขณะนั้น คือ นายพอลพต บุคคลผู้ซึ่งโค่นอำนาจนายพลลอนนอล ผู้นำรัฐบาลที่ได้รับการสนับสนุนจากประเทศสหรัฐอเมริกา นายพอลพต เป็นเจ้าของตำนานทุ่งสังหารหรือ The Killing Fields ซึ่งเป็นปฏิบัติการที่ใช้ความรุนแรงเพื่อปรับปรุงระบบเศรษฐกิจแบบสังคมนิยมพึ่งตนเอง และไม่ยอมรับความช่วยเหลือจากภายนอกประเทศ ทั้ง

ยังไม่ยอมเป็นพันธมิตรกับชาติใดๆ ซึ่งนายพลพลต ได้เรื่องอำนาจในปี พ.ศ.๒๕๑๘ - พ.ศ.๒๕๒๒ หรือ ค.ศ.๑๙๗๕ - ค.ศ.๑๙๗๙ ซึ่งในห้วงเวลาดังกล่าว ชาวกัมพูชามุสลิมต้องสูญหายไปประมาณ ๕๐,๐๐๐ คน จากจำนวนทั้งสิ้น ๒๕๐,๐๐๐ คน (ยอดในขณะนั้น) ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๓๖ และมีการทำลายมัสยิดไปถึงร้อยละ ๘๕ ของจำนวนมัสยิดทั้งหมด

ปัจจุบันกลุ่มชาวกัมพูชามุสลิมบางส่วนยังคงมีความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการเรียกร้องความยุติธรรมจากศาลของสหประชาชาติ ในเหตุการณ์ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในยุคเขมรแดง ซึ่งพวกของตนได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าวอย่างมาก โดยหนึ่งในกลุ่มของชาวกัมพูชามุสลิมที่เคลื่อนไหวเรียกร้องหาความยุติธรรมจากศาลของสหประชาชาติได้กล่าวว่า “มีผู้คนจำนวนมากเสียชีวิตจำนวนมาก ในเหตุการณ์ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในทุ่งสังหาร มีมัสยิดจำนวนมากถูกทำลาย เขมรแดงมีการปกครองแบบคอมมิวนิสต์ มีการห้ามสตรีชาวมุสลิมคลุมฮิญาบ รวมถึงบังคับให้ชาวมุสลิมบริโภคนิสฺซึ่งขัดกับหลักศาสนาอิสลาม มีชาวมุสลิมหลายคนต้องหลบซ่อนในการทำละหมาด บางคนต้องแอบเข้าไปทำละหมาดในป่า และบางคนไม่ได้กลับมาอีกเลย” ชาวกัมพูชามุสลิมกลุ่มนี้ต้องการเห็นการตัดสินลงโทษผู้นำเขมรแดง ที่ฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ชาวกัมพูชามุสลิมจำนวนมาก จากศาลของสหประชาชาติจากความเคลื่อนไหวของชาวกัมพูชามุสลิมจะเห็นได้ว่า ชาวกัมพูชามุสลิมในปัจจุบันยังมีความสนใจกับเรื่องราวในอดีต และมีความรู้สึกว่าคุณสมบัติของตนไม่ได้รับความยุติธรรมจากเหตุการณ์เลวร้ายที่ผ่านมา และมีความต้องการที่จะเรียกร้องความยุติธรรมจากสหประชาชาติ

แม้ว่าศาสนาอิสลามในประเทศกัมพูชาจะเป็นศาสนาที่มีประชาชนนับถือเป็นอันดับสองรองจากศาสนาพุทธก็ตามแต่เมื่อดูจากจำนวนประชากรที่นับถือศาสนาอิสลามนั้นพบว่ามีจำนวนค่อนข้างน้อย คือมีเพียงประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๓.๕ ของประชากรทั้งประเทศ แม้ว่าในปัจจุบัน รัฐบาลกัมพูชาพยายามส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีในการอยู่ร่วมกันของกลุ่มชนศาสนาต่างๆ ให้อยู่ร่วมกันได้ด้วยความเข้าใจ และป้องกันมิให้เกิดเงื่อนไขที่มีพื้นฐานมาจากความแตกต่างของศาสนา เพื่อความมีเสถียรภาพในทางการเมือง การปกครอง อย่างไรก็ตาม ชาวกัมพูชามุสลิมยังถูกมองว่าเป็นชนกลุ่มน้อยในประเทศกัมพูชา ได้รับการยอมรับในสังคมจากประชาชนค่อนข้างต่ำ เพราะถูกมองว่าเป็นชนกลุ่มน้อยซึ่งอพยพย้ายถิ่นฐานมาจากที่อื่น และมาแย่งชิงชาวกัมพูชาใช้ทรัพยากรในประเทศ ซึ่งโดยปกติชาวกัมพูชาที่ได้รับการดูแลจากรัฐบาลไม่ค่อยได้อยู่แล้ว ดังนั้นจึงไม่ต้องคิดถึงชาวกัมพูชามุสลิมซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยเลยว่าจะมีคุณภาพความเป็นอยู่อย่างไร จะได้รับการดูแลจากรัฐอย่างไร เพราะแม้แต่พลเมืองกัมพูชาเอง รัฐบาลยังดูแลได้ไม่ดีเท่าที่ควรซึ่งปัญหาเหล่านี้ส่งผลให้ชาวกัมพูชามุสลิมต้องพึ่งตนเองเป็นหลัก และมีความพยายามที่

จะคืนรณย้ายถิ่นฐาน ไปปักหลักเพื่อประกอบอาชีพเลี้ยงปากท้องของตนเองและครอบครัวยังประเทศเพื่อนบ้านทั้งไทยและมาเลเซีย

ชาวกัมพูชามุสลิมมักอาศัยรวมกันเป็นชุมชนมุสลิม เช่นเดียวกับชุมชนมุสลิมที่อยู่ในประเทศอื่นๆ มีมัสยิดเป็นศูนย์รวมจิตใจและใช้ประกอบพิธีสำคัญทางศาสนา มีการประกอบศาสนกิจโดยไม่ขาดแม้ว่าจะมีความขาดแคลนทางเศรษฐกิจ โดยอุปนิสัยทั่วไปนั้นค่อนข้างรักสงบ อยู่อย่างสันติแม้ว่าจะมีคุณภาพชีวิตค่อนข้างต่ำ แต่จากสถิติในการกระทำผิดกฎหมายของชาวกัมพูชา ในห้วงปี พ.ศ.๒๕๕๒ - พ.ศ.๒๕๕๔ ค่อนข้างน้อย และไม่ปรากฏการก่อคดีใหญ่ๆ มีเพียงการลักขโมย และคดีที่ไม่รุนแรง

พฤติกรรมที่สำคัญของชาวกัมพูชามุสลิมออกประเทศไทยในห้วงปี พ.ศ.๒๕๕๒ - พ.ศ.๒๕๕๔

ในรอบ ๓ ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ.๒๕๕๒ - พ.ศ.๒๕๕๔) ได้ปรากฏว่ามีการเดินทางออกนอกประเทศกัมพูชาไปยังประเทศมาเลเซียโดยผ่านทางประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งจากข้อมูลของหน่วยงานตรวจคนเข้าเมืองอรัญประเทศพบว่า ชาวกัมพูชามุสลิมเดินทางเข้าสู่ประเทศไทยในปี พ.ศ.๒๕๕๒ จำนวน ๓,๕๓๔ คน, ปี พ.ศ.๒๕๕๓ จำนวน ๑๐,๗๖๐ คน และในปี พ.ศ.๒๕๕๔ จำนวน ๑๕,๑๐๑ คน ซึ่งมีลักษณะการเปลี่ยนแปลงในด้านปริมาณที่มากขึ้น ในขณะที่ยอดการเดินทางกลับมีปริมาณที่น้อยมาก สิ่งนี้แสดงถึงแนวความคิดในการที่จะย้ายถิ่นฐานของประชากรชาวกัมพูชามุสลิมที่มีความต้องการอพยพไปอยู่ที่อื่น เนื่องจากเหตุผลใดเหตุผลหนึ่ง หรืออาจเป็นไปได้ว่าการแจ้งเหตุผลของการเดินทางเพื่อไปยังประเทศมาเลเซียนั้นเป็นเพียงการอำพรางแท้จริงแล้ววัตถุประสงค์คือต้องการเดินทางเข้ามายังประเทศไทย ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกันไป เช่น เข้ามาค้าแรงงานในแหล่งอุตสาหกรรมต่างๆที่มีความต้องการแรงงาน เหตุผลดังกล่าวก็จะกระทบกระเทือนกับความมั่นคงภายในของประเทศไทย ในเรื่องแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมายซึ่งปัญหาดังกล่าวส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย มากไปกว่านั้นอาจเป็นไปได้ที่จะมีบางส่วนเกี่ยวข้องกับขบวนการก่อการร้ายใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

ในห้วงเวลา ๓ ปีที่ผ่านมา (ปี พ.ศ.๒๕๕๒ - พ.ศ.๒๕๕๔) ปรากฏข้อมูลข่าวสารจากหลายแหล่งที่พอจะตั้งสมมติฐานได้ว่า ชาวกัมพูชามุสลิมเกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ข่าวที่ ๑

เรื่อง : ทหารพรานตรวจเข้มกัมพูชามุสลิมแหล่งแดนใต้

ที่มาของข่าว : หนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับวันที่ ๒๘ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๒

สรุปเนื้อหาข่าว : หน่วยเฉพาะกิจ กรมทหารพรานที่ ๑๒ กองกำลังบูรพา ได้ทำการตรวจค้นชาวกัมพูชามุสลิมที่เดินทางเพื่อผ่านไปยัง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยอ้างว่าเข้าไปเยี่ยมญาติยังประเทศมาเลเซีย โดยการเดินทางครั้งนี้มีชาวกัมพูชามุสลิม จำนวน ๒๘ คน ชาวเวียดนามมุสลิมจำนวน ๑๓ คน ซึ่งในการผ่านแดนเข้ามาในประเทศไทย คนกลุ่มนี้ได้กระทำอย่างถูกต้องตามกฎหมายทุกประการ โดยการตรวจกระเป๋าสัมภาระของคนกลุ่มนี้ ไม่พบของผิดกฎหมายแต่อย่างใด พบเพียงยารักษาโรค อาหาร เสื้อผ้า โดยเจ้าหน้าที่ทหารพรานเกรงว่า กลุ่มคนเหล่านี้จะนำสิ่งผิดกฎหมายไปสนับสนุนกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

ข่าวที่ ๒

เรื่อง : รวบ ๔๑ กัมพูชามุสลิม หวั่นลงปวนใต้

ที่มาของข่าว : หนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับวันที่ ๑๔ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๓

สรุปเนื้อหาข่าว : หน่วยเฉพาะกิจ กรมทหารพรานที่ ๑๒ กองกำลังบูรพา ได้ทำการตรวจค้นกลุ่มชาวกัมพูชามุสลิม จำนวน ๔๑ คน เดินทางมาจาก จ.กัมปงจาม ประเทศกัมพูชา โดยทั้งหมดมีพาสปอร์ตเดินทางเข้ามาอย่างถูกต้อง เมื่อสอบถามอ้างว่าจะเดินทางไปเยี่ยมญาติที่ชายแดน อ.สุไหงโก-ลก จ.นราธิวาส รายงานแจ้งว่า จากการสังเกตพบว่าพาสปอร์ตที่ชาวเขมรมุสลิมนำมาแสดงเป็นพาสปอร์ตใหม่เดินทางมาครั้งแรกทุกคน อีกทั้งจะเดินทางไปยังชายแดนภาคใต้ของไทย ซึ่งยังมีเหตุการณ์ความไม่สงบอยู่ โดยไม่มีความหวาดกลัวใดๆ จึงนำตัวมาตรวจค้นอย่างเข้มงวดซึ่งจากการตรวจค้นภายในกระเป๋าเสื้อผ้าพบแต่ละคนมีการลักลอบนำยารักษาโรค ชนิดต่างๆ ส่วนใหญ่เป็นยาปฏิชีวนะ และครีมลอกผิว ซึ่งเป็นของต้องห้ามนำเข้า จึงตรวจยึดไว้ จากนั้นได้บันทึกภาพ และทำประวัติไว้ก่อนจะอนุญาตให้เดินทางต่อไป

ข่าวที่ ๓

เรื่อง : พระกัมพูชามุสลิม ขนแก๊ส-ตะปู ไปสุไหงโก-ลก

ที่มาของข่าว : ข่าวออนไลน์สำนักข่าวไทย www.mcot.net วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๓

สรุปเนื้อหาข่าว : หน่วยเฉพาะกิจ กรมทหารพรานที่ ๑๒ กองกำลังบูรพา ได้ทำการตรวจค้นสิ่งผิดกฎหมาย บริเวณจุดตรวจร่วมหน้าด่านพรมแดนอรัญประเทศ จุดผ่านแดนถาวรบ้านคลองลึก อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว พบกลุ่มกัมพูชามุสลิมกว่า ๒๐๐ คนจะ ไปจังหวัดชายแดนภาคใต้ ใน

จำนวนนี้ ๓๐ คนมีกรรมกรชาวเขมรขึ้นรถขึ้นบรรทุกกระเป๋าเสื้อผ้า เดินทางมาจำนวน ๔ คัน จึงเข้าตรวจสอบพบว่า มีแก๊สกระป๋อง ขนาด ๒๒๐ กรัม จำนวน ๔๖ ใบ ตะปูขนาด ๑-๒ นิ้ว ๑๘ กิโลกรัม เหล็กปิ่น ๑๐ กิโลกรัม จากการสอบสวนทั้งหมดให้การว่าเป็นชาวกัมพูชามุสลิมเดินทางมาจากจังหวัดกัมปงจาม จะไปเยี่ยมญาติที่ชายแดนอำเภอสุโขทัย-ลก จ.นราธิวาส ส่วนของดังกล่าวมีชาวกัมพูชามุสลิมด้วยกันในฝั่งปอยเปตฝากมาช่วยไปส่งเพื่อนที่สุโขทัย-ลก เจ้าหน้าที่จึงยึดไว้ทั้งหมดเพื่อตรวจสอบว่าของเหล่านี้สามารถนำไปประกอบเป็นวัตถุอันตราย และใช้ก่อเหตุใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้หรือไม่ จากนั้นได้ถ่ายรูปทำประวัติชาวกัมพูชามุสลิมไว้เป็นหลักฐานก่อนอนุญาตให้เดินทางต่อไป

ข่าวที่ ๔

เรื่อง : ทหารกักตัว "กัมพูชามุสลิม" ข้ามด่านอรัญประเทศ

ที่มาของข่าว : หนังสือพิมพ์มติชนฉบับวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๔

สรุปเนื้อหาข่าว : เจ้าหน้าที่ประจำจุดตรวจหน้าด่านพรมแดนอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ตรวจสอบกลุ่มชาวมุสลิมกว่า ๔๐ คน ที่ห้วยกระเปาสัมภาระเดินทางข้ามจากฝั่งปอยเปต ประเทศกัมพูชา เข้ามาฝั่งไทย พบชายชาวมุสลิม ๑ คนทำทางมีพิรุณ ห้วยกระเปาเป่าสีคำติดตัวมาด้วย สอบถามทราบว่าชื่อนายอับดุลลาห์ บิน อุมาร์ อายุ ๒๗ ปี เป็นเจ้าของโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดกัมปงจาม ประเทศกัมพูชา จากการตรวจค้นในกระเปาเป่าพบเอกสารต่างๆ จำนวนมาก เป็นภาษาอาหรับและภาษายาวี นอกจากนี้ ยังพบเน็คบุ๊กเป็นพิมพ์ภาษาอาหรับ จำนวน ๑ เครื่อง ซุกซ่อนอยู่ในกระเปาเป่า เมื่อเปิดดูพบคลิปวิดีโอ มีภาพชาวมุสลิมใช้ปืนจ่อยิงหัวชาวต่างชาติ และตัดแขนชาวต่างชาตินำไปแขวนประจาน ภาพเด็กแต่งชุดนักรบมุสลิมมีอาวุธสงครามครบมือ รวมทั้งภาพวิธีการวางระเบิดด้วย จากการสอบสวนนายอับดุลลาห์อ้างว่า จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจากสถาบันแห่งหนึ่งในประเทศมาเลเซีย และกำลังจะเดินทางไปมาเลเซีย ผ่านด่านชายแดน อำเภอสุโขทัย-ลก จ.นราธิวาส เพื่อไปรับภรรยากลับไปอยู่ด้วยกันที่กัมพูชา ส่วนคลิปวิดีโอตนได้ดาวน์โหลดไว้ดูเล่น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับขบวนการก่อความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้แต่ประการใด เจ้าหน้าที่จึงขอกักตัวนายอับดุลลาห์ไว้ เพื่อสอบสวนอย่างละเอียดว่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายหรือกลุ่มก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยหรือไม่

ข่าวที่ ๕

เรื่อง : ทหารพราน - ตำรวจ รวบกัมพูชามุสลิมขนกำมะถันลงภาคใต้

ที่มาของข่าว : ข่าวออนไลน์ www.innnews.co.th วันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๕๔

สรุปเนื้อหาว่า : หน่วยเฉพาะกิจ กรมทหารพรานที่ ๑๒ กองกำลังบูรพา และเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจภูธรคลองลึก ได้สนธิกำลังกันตั้งด่านบริเวณทางเข้าตลาดโรงเกลือ อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว ทำการตรวจค้นนักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวที่เดินทางออกมาจากฝั่งกัมพูชา ผลการปฏิบัติพบชาวกัมพูชาซึ่งเป็นมุสลิม และกำลังจะเดินทางเข้ากรุงเทพฯ เพื่อเดินทางต่อไปทำงานที่ภาคใต้ ได้นำวัตถุต้องสงสัยเป็นก้อนเล็กๆ สีขาว ใสมาในถุงพลาสติกสีขาว ๑ ถุง หนักถ่วงละ ๑ กิโลกรัม รวม ๓ กิโลกรัมติดตัวมาด้วย เจ้าหน้าที่จึงทำการยึดเพื่อตรวจสอบ จากการตรวจสอบปรากฏว่า วัตถุดังกล่าวเป็นกำมะถัน ซึ่งสามารถนำไปประกอบเป็นวัตถุระเบิดได้ จึงนำตัวมาทำการสอบสวน และจากการสอบสวนชาวกัมพูชามุสลิมดังกล่าว ชื่อ นายชา สะเล็ม ชาว กัมพูชา โดย นายชา ยอมรับว่า กำมะถันจำนวน ๓ กิโลกรัม ตนเองได้ซื้อมาจากฝั่งกัมพูชา หลังสอบสวนแล้วจึงนำตัวส่งให้ตรวจคนเข้าเมืองอรัญประเทศ ดำเนินการต่อไป เนื่องจากนายชา อาจมี วัตถุประสงค์บางอย่างในการเดินทางเข้าประเทศไทยในครั้งนี้

จากข่าวสารตัวอย่างทั้ง ๕ ข่าวสารในช่วงต้นที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ.๒๕๕๒ - พ.ศ.๒๕๕๔ เกี่ยวกับพฤติกรรมของชาวกัมพูชามุสลิม พอจะชี้ให้เห็นได้ว่าในห้วงเวลาที่ผ่านมา ชาวกัมพูชา มุสลิมมีความพยายามในการอพยพย้ายถิ่นฐาน โดยจุดหมายปลายทางนั้นแตกต่างกันไป บางส่วน ต้องการเดินทางไปยังพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย เพื่อไปหางานทำ บางส่วนแจ้งความประสงค์ ว่าต้องการไปทำงานหรือไปหาญาติยังประเทศมาเลเซีย โดยในการเดินทางแต่ละครั้งของกลุ่มคน ดังกล่าว มักจะถูกเฟ้นเลือกจากเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคง กลุ่มคนดังกล่าวมักถูก ตรวจค้นอย่างละเอียด หลังจากผ่านแดนเข้าประเทศไทยเพื่อตรวจหาสิ่งผิดกฎหมาย ซึ่งอาจมีการ ชุกซ่อนมาตามร่างกาย ซึ่งที่ผ่านมายังไม่ปรากฏการลักลอบนำเข้าอาวุธสงคราม แต่อย่างไรก็ดีมี บางกรณีเจ้าหน้าที่ได้ตรวจพบวัตถุต้องสงสัยบางอย่าง ซึ่งอาจนำไปใช้ในการก่อเหตุใน ๑ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ได้ เช่น การลักลอบนำกำมะถัน ตะปู ยารักษาโรค ตลอดจนบางครั้งตรวจพบ คลิปวีดีโอวิธีการประกอบระเบิดแสวงเครื่อง ซึ่งทั้งหมดนี้ก็เป็นประเด็นชวนติดตามว่า กลุ่มชนเหล่านี้ บางส่วนอาจเกี่ยวข้องกับการก่อเหตุใน ๑ จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทยได้

ปัจจัยที่ทำให้ชาวกัมพูชามุสลิมมีแนวคิดในการอพยพย้ายถิ่นฐาน

พฤติกรรมการย้ายถิ่นฐานของประชากร มีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการที่น่าศึกษา ในด้านของชาวกัมพูชามุสลิมนั้นมีแรงจูงใจอะไรที่ทำให้มีพฤติกรรมในการย้ายถิ่นฐาน

จากทฤษฎีแรงจูงใจ จะเห็นได้ว่าชาวกัมพูชามุสลิมต้องการย้ายถิ่นฐานจากภูมิลำเนาเดิม ไปภูมิลำเนาแห่งใหม่นั้น อาจเกิดจากสิ่งเร้าภายในและภายนอก สำหรับภายในได้แก่ ความรู้สึก ในจิตใจว่า ตนเองมีความต้องการอะไรบางอย่างหรือขาดบางอย่าง มีความต้องการที่จะมีคุณภาพ

ชีวิตที่ดีขึ้น มีความต้องการการยอมรับในสังคมมากขึ้น สำหรับภายนอกนั้นอาจเกิดจากระบบการคมนาคมขนส่งที่เกื้อกูลต่อความต้องการเดินทางจากภูมิลำเนาแห่งเดิมไปสู่ภูมิลำเนาแห่งใหม่ หรืออาจเป็นตลาดแรงงานในภูมิลำเนาใหม่ที่เปิดกว้างรองรับกลุ่มชนดังกล่าว ซึ่งตามทฤษฎีแรงจูงใจเมื่อนำมาพิจารณาพร้อมกับพฤติกรรมการอพยพย้ายถิ่นฐานประชากรของชาวกัมพูชามุสลิมอาจเป็นไปได้ ดังนี้

ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behavioral View of Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจจากประสบการณ์ในอดีต ซึ่งอาจจะเป็นประสบการณ์ที่ประสบโดยตรง เช่น ตนเองเคยเดินทางไปมาแล้ว หรือประสบการณ์ที่ได้รับจากผู้อื่น จากคำบอกเล่าของกลุ่มชาวกัมพูชามุสลิมรุ่นพี่ที่เคยอพยพย้ายถิ่นฐานในอดีต

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning View of Motivation) ซึ่งเป็นการลอกเลียนแบบคนอื่นที่คิดว่าได้ดีจากการปฏิบัติดังกล่าว เช่น เห็นเพื่อนบ้านอพยพ เลยมีความต้องการที่จะอพยพบ้าง เพื่อที่จะได้รับผลประโยชน์บางอย่าง เปรียบเหมือนเพื่อนบ้านในชุมชนของตนเอง

ทฤษฎีพุทธินิยม (Cognitive View of Motivation) เกิดจากความสามารถทางปัญญาเป็นสำคัญ ชาวกัมพูชามุสลิมอาจมีความคิดเชิงเปรียบเทียบ และการอพยพย้ายถิ่นฐานไปยังสถานที่แห่งใหม่จะทำให้ครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นกว่ามีชีวิตที่ยากลำบากในสิ่งแวดล้อมเดิมๆ

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation) สำหรับชาวกัมพูชามุสลิมแล้วก็เช่นเดียวกัน ความต้องการทางร่างกายนั้นจะถือเป็นความต้องการสูงสุด อาหาร เสื้อผ้า ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม เป็นสิ่งที่ชาวกัมพูชามุสลิมมีความต้องการพื้นฐาน เปรียบเหมือนมนุษย์คนอื่นๆ ในโลกนี้ ครอบครัวยุคใหม่ที่อยู่มิสามารถตอบสนองความต้องการประเภทนี้ได้ ก็มี ความต้องการในการย้ายถิ่นที่อยู่เพื่อไปหาสถานที่ที่สามารถสนองความต้องการประเภทนี้ให้แก่ตนเองได้อย่างเพียงพอ

นอกจากความต้องการทางร่างกายแล้ว ความปลอดภัยยังเป็นสิ่งที่ชาวกัมพูชามุสลิมมีความต้องการเป็นอย่างยิ่ง ตัวอย่างที่เกิดขึ้นในห้วงปี พ.ศ.๒๕๑๘ - พ.ศ.๒๕๒๒ สมัยเขมรแดงปกครองประเทศกัมพูชา และเกิดการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในทุ่งสังหาร (The Killing Field) ย่อมแสดงให้เห็นถึงความกระหายในความปลอดภัย และความต้องการให้เกิดขึ้นกับพวกเขาอีก ประเทศกัมพูชายังถูกมองว่าเป็นประเทศที่ด้อยพัฒนา และมีสัดส่วนของประชาชนค่อนข้างต่ำ กฎหมายและการคุ้มครองประชากรยังไม่แข็งแรง ดังนั้นชาวกัมพูชามุสลิม ซึ่งถือได้ว่าเป็นชนชั้นสองของประเทศกัมพูชา ก็ไม่แปลกที่จะพยายามย้ายถิ่นฐานไปยังดินแดนที่มีความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของพวกเขามากกว่าที่แห่งเดิม

ในเรื่องความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love needs) ดังกล่าว ชาวกัมพูชามุสลิมเป็นชนชั้นสองในสังคม และการยอมรับในสังคมค่อนข้างต่ำสิทธิต่างๆ ยังไม่ได้รับเท่าที่ควร อยู่ในประเทศอย่างไรก็บริติชไร้ศักดิ์ศรี ในขณะที่ความต้องการดังกล่าวเป็นสิ่งที่ชาวกัมพูชามุสลิมมีความต้องการ จึงมีความต้องการจะย้ายถิ่นที่อยู่ไปในที่ที่คนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ดินแดนแห่งใหม่ในสังคมของมุสลิมที่ตนเองรู้สึกว่าจะได้รับการยอมรับทางสังคมมากกว่าที่อยู่เดิม

ในเรื่องความต้องการได้รับความนับถือยกย่อง (Self - Esteem needs) การนับถือตนเอง และการได้รับการยกย่องนับถือของคนอื่นนั้น ไม่น่าจะเป็นความต้องการของชาวกัมพูชามุสลิมในขณะนี้ เนื่องจากปัจจุบันพวกเขาเหล่านี้ไม่เป็นที่ยอมรับนับถืออยู่แล้ว ดังนั้นพวกเขาก็ขอเพียงแค่ความรู้สึกพื้นฐานหรือเพียงแค่มิเป็นที่ดูถูกดูแคลน ส่วนการได้รับการยอมรับนับถือนั้นไม่น่าจะเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นในขณะนี้

ในความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self - Actualization needs) ของชาวกัมพูชามุสลิม ก็ไม่ต่างจากชาวมุสลิมอื่นๆ ซึ่งต้องการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมที่มีพวกเขาของตน ภายใต้คำสั่งสอนของพระอัลเลาะห์ ศาสดาแห่งศาสนาอิสลาม มีวิถีชีวิตเยี่ยงชาวมุสลิมทั่วไป มีอาหารรับประทานอย่างพอเพียง มีอิสระในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาตามแนวทางความเชื่อของตนเอง ด้วยเหตุผลดังกล่าวก็น่าจะเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญ ทำให้ชาวกัมพูชามุสลิมมีแนวคิดที่จะย้ายถิ่นฐานเพื่อให้ได้รับในสิ่งดังกล่าว

ศึกษาข้อมูลชาวกัมพูชามุสลิม เดินทางเข้าประเทศไทยบริเวณพื้นที่ชายแดน จ.สระแก้ว

หน่วยงานด้านการข่าวได้ศึกษาข้อมูลกรณีชาวกัมพูชามุสลิม เดินทางเข้าประเทศไทย ผ่านพื้นที่ จ.สระแก้ว และเพื่อไปรับจ้างขายแรงงานในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย หรือผ่านไปยังประเทศมาเลเซีย สำหรับวิธีการเดินทางเข้าประเทศไทยนั้น โดยแบ่งประเภทการผ่านแดนเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

ประเภทที่ ๑ การเดินทางโดยใช้หนังสือเดินทาง (passport) เพื่อเข้ามาในประเทศไทย หรือไปยังประเทศมาเลเซีย การเดินทางประเภทดังกล่าว นอกเหนือจากการใช้หลักฐานจริงใจมาจับ ในประเด็นการย้ายถิ่นฐานของชาวกัมพูชามุสลิมแล้ว ชาวกัมพูชามุสลิมส่วนใหญ่มิเชื่อสายจาม มีความสามารถในการประกอบอาชีพการประมง จึงมักจะเดินทางไปหางานในที่ที่ใกล้แหล่งน้ำ เช่น ทางภาคใต้ของประเทศไทย หรือในประเทศมาเลเซีย นอกจากนี้จากความเชื่อที่ว่า การเดินทางไปจาริกแสวงบุญที่มัสยิดกลางจังหวัดปัตตานี จะได้บุญเทียบเท่ากับการได้ไปจาริกแสวง

บุญที่เมืองเมกกะ ประเทศซาอุดีอาระเบียเลย ทำให้มีชาวกัมพูชามุสลิมหลังไหลมาทางภาคใต้ของประเทศไทย ชาวกัมพูชามุสลิมจะมีสิทธิอยู่ในประเทศไทยได้ ๑๕ วัน และหลังจากนั้นถ้าใช้หนังสือเดินทาง (passport) ผ่านแดนต่อไปยังประเทศมาเลเซียผ่านจุดผ่านแดนถาวร สุโงโก-ลก จ.นราธิวาส โดยชาวกัมพูชามุสลิมดังกล่าวมีสิทธิจะอยู่ในประเทศมาเลเซียได้ ๓๐ วัน อย่างไรก็ตามในกรณีชนกลุ่มนี้มีหนังสือเดินทาง (passport) และประทับลงตรา VISA ของประเทศไทย ก็จะสามารถอยู่ในประเทศไทยได้นานกว่า ๑๕ วัน ซึ่งระยะเวลาที่ตามการอนุญาตของ VISA เช่นเดียวกับการอยู่อาศัยในประเทศมาเลเซีย ระยะเวลาที่จะตามการอนุญาต VISA ของประเทศมาเลเซียเช่นกัน

ประเภทที่ ๒ การลักลอบเข้าประเทศมาเลเซียโดยผิดกฎหมาย จะทำโดยการลักลอบเข้าทางช่องทางตามธรรมชาติ เข้าสู่ประเทศไทยจะมีที่หมายคือ พื้นที่จังหวัดทางภาคใต้ของประเทศไทย ชาวกัมพูชามุสลิมส่วนใหญ่ที่ลักลอบมักจะมีฐานะยากจน ไม่มีทุนทรัพย์ในการจัดทำเอกสารผ่านแดน

จากสถิติในปี พ.ศ.๒๕๕๔ (ม.ค.๕๔ - ธ.ค.๕๔) ปรากฏยอดชาวกัมพูชามุสลิมเดินทางเข้าประเทศไทย จำนวน ๑๕,๑๐๑ คน และเดินทางกลับประเทศกัมพูชาจำนวน ๑,๖๔๘ คน ซึ่งยอดขาออกคิดเป็นร้อยละ ๑๑ ของยอดขาเข้า ข้อมูลดังกล่าวได้จากด่านตรวจคนเข้าเมืองอรัญประเทศ สาเหตุของความแตกต่างดังกล่าว สามารถวิเคราะห์และสรุปได้ดังนี้

๑. **กรณีที่ ๑** การเดินทางเข้ามาเลเซียเพื่อไปทำงาน ถ้ามีใบอนุญาตทำงาน (work permit) จะสามารถทำงานได้ ๖ ปี ทั้งนี้เนื่องจากมาเลเซียมีความต้องการแรงงานเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทั้งภาคเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก ดังนั้นเมื่อเดินทางเข้าประเทศไทย และเดินทางต่อไปยังประเทศมาเลเซียซึ่งส่วนใหญ่จะไม่กลับภายในปีเดียวในกรณีนี้จะใกล้เคียงกับที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ในบทที่ ๑ ว่าสาเหตุอย่างหนึ่งที่ทำให้ยอดขาออกนอกประเทศและขาเข้าประเทศกัมพูชา คือ การอพยพออกนอกประเทศแบบถาวร หรือเป็นเวลานานเกินกว่า ๑ ปี

๒. **กรณีที่ ๒** การที่ชาวกัมพูชามุสลิมถูกทางการมาเลเซียจับกุมกรณีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย และถูกส่งกลับภูมิลำเนาโดยช่องทางอื่นที่อาจไม่ใช่จุดผ่านแดน บ้านคลองลึก หรือไม่ผ่านระบบพิธีการตรวจคนเข้าเมืองตามปกติ สำหรับกรณีดังกล่าวจะใกล้เคียงกับที่ผู้เขียนได้กล่าวในบทที่ ๑ ว่าอาจเป็นไปได้ว่าการเดินทางผ่านแดนในการเข้าประเทศไทย และออกนอกประเทศไทย เกิดขึ้นคนละพื้นที่กัน ซึ่งจะเป็นการกลับมาอย่างถูกต้องหรือถูกส่งกลับประเทศก็ตาม

๓. **กรณีที่ ๓** กรณีที่ชาวกัมพูชามุสลิม ที่ไปทำงานยังประเทศมาเลเซียและได้อยู่ในประเทศมาเลเซียจนครบ ๖ ปี ตามใบอนุญาตทำงานแต่เมื่อครบกำหนดไม่ยอมกลับประเทศ แต่กลับลักลอบอยู่ในประเทศมาเลเซียอย่างผิดกฎหมาย และหากเมื่อต้องการกลับประเทศกัมพูชาก็มี

ความจำเป็นต้องลักลอบกลับเข้าสู่ประเทศไทยก่อนจะลักลอบออกไปยังประเทศกัมพูชา แต่ส่วนใหญ่กลุ่มนี้มักไม่ค่อยกลับ จะพยายามปักหลักถาวรในประเทศกัมพูชา นอกเสียจากถูกจับกุมจากการมาเลเซีย

๔. กรณีที่ ๔ ชาวกัมพูชามุสลิมดังกล่าว มิได้เดินทางไปยังประเทศมาเลเซีย แต่ลักลอบอยู่ในที่ใดที่หนึ่ง ซึ่งอาจเป็นจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทย กรณีนี้จะตรงกับที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้ในบทที่ ๑ กรณีการลักลอบอยู่ในประเทศไทย โดยกรณีดังกล่าวจะอันตรายต่อความมั่นคงภายในของประเทศไทยมากที่สุด โดยเฉพาะกรณีนี้อาจเชื่อมโยงไปสู่ขบวนการก่อการร้ายใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้

ชาวกัมพูชามุสลิมกับการเชื่อมโยงเหตุการณ์ความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย

หน่วยงานด้านการข่าวได้ให้แนวความคิดเกี่ยวกับชาวกัมพูชามุสลิมกับการเชื่อมโยงเหตุการณ์ความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย ดังนี้

ตลอด ๓ ปีที่ผ่านมา (ปีพ.ศ.๒๕๕๒ - พ.ศ.๒๕๕๔) การจับกุมผู้ต้องหาคดีก่อความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่เคยปรากฏว่าเป็นสัญชาติกัมพูชาแต่อย่างใด ตลอดจนการสอบสวนผู้ต้องหาในคดีดังกล่าวพบว่า ไม่มีการขัดทอดถึงการมีส่วนร่วมในการก่อความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ของชาวกัมพูชามุสลิมแต่ประการใด อย่างไรก็ตามก็ยังมีปรากฏข่าวสารจากสื่อต่างๆ เช่น การจับกลุ่มชาวกัมพูชามุสลิมที่นำสิ่งอุปกรณ์ที่สามารถใช้ในการก่อเหตุได้ติดตัวไปเมื่อเดินทางไปยังพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งผู้วิจัยได้นำตัวอย่างข่าวสารมาแสดงในบทที่ ๓ แล้ว

ในปัจจุบันยังไม่ปรากฏความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงได้ ระหว่างกลุ่มชาวกัมพูชามุสลิมและขบวนการก่อความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งโดยทั่วไปผู้ก่อเหตุที่เป็นส่วนปฏิบัติการมักเป็นบุคคลซึ่งขบวนการได้สร้างขึ้นมาจากเยาวชน และถูกปลุกฝังอุดมการณ์มายาวนานดังนั้นจึงไม่น่าจะยอมรับชาวกัมพูชามุสลิมเข้าร่วมขบวนการ

จากข้อมูลดังกล่าว ทำให้เชื่อว่า ชาวกัมพูชามุสลิมไม่น่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการก่อความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวทางหน่วยข่าวกรองทางทหารได้สรุปรายงานให้กับศูนย์ปฏิบัติการกองทัพบกได้รับทราบ

ศึกษาพฤติกรรมการเดินทางของชาวกัมพูชามุสลิม

หน่วยงานด้านการข่าวได้ทำการเก็บข้อมูลรายละเอียดการเดินทางของชาวกัมพูชามุสลิมโดยวิธีการติดตามกลุ่มของชาวกัมพูชามุสลิม ตั้งแต่จุดผ่านแดนถาวร บ.คลองลึก จ.สระแก้ว จนถึงจุดผ่านแดนถาวรสุโข-ลก จ.นราธิวาส ผลการเก็บข้อมูลมีดังนี้

วัตถุประสงค์ในการเดินทางของชาวกัมพูชามุสลิมกัมพูชา คือ

๑. เดินทางไปประเทศมาเลเซียเพื่อไปทำงาน (ค้าขาย/ขายแรงงาน) ซึ่งจะอยู่ในรัฐยะโฮร์, รัฐกลันตัน, รัฐตรังกานู, รัฐสลังงอ

๒. เดินทางไปประเทศมาเลเซียเพื่อไปเยี่ยมญาติ

๓. เดินทางไปศึกษาศาสนาอิสลามในโรงเรียนสอนศาสนา (ปอเนาะ) ทั้งในประเทศไทยและประเทศมาเลเซีย

ลำดับการเดินทางของชาวกัมพูชามุสลิม มีดังนี้

๑. เดินทางมาจากทางตอนในของประเทศกัมพูชา (ส่วนมากมาจากจังหวัดกัมปงจาม) และมาผ่านแดนที่จุดผ่านแดนถาวร บ.คลองลึก อ.อรัญประเทศ จ.สระแก้ว โดยใช้หนังสือเดินทาง (passport) โดยมักจะทำหนังสือเดินทางผ่านนายหน้าเล่มละ ๑๔๐ ดอลลาร์สหรัฐ

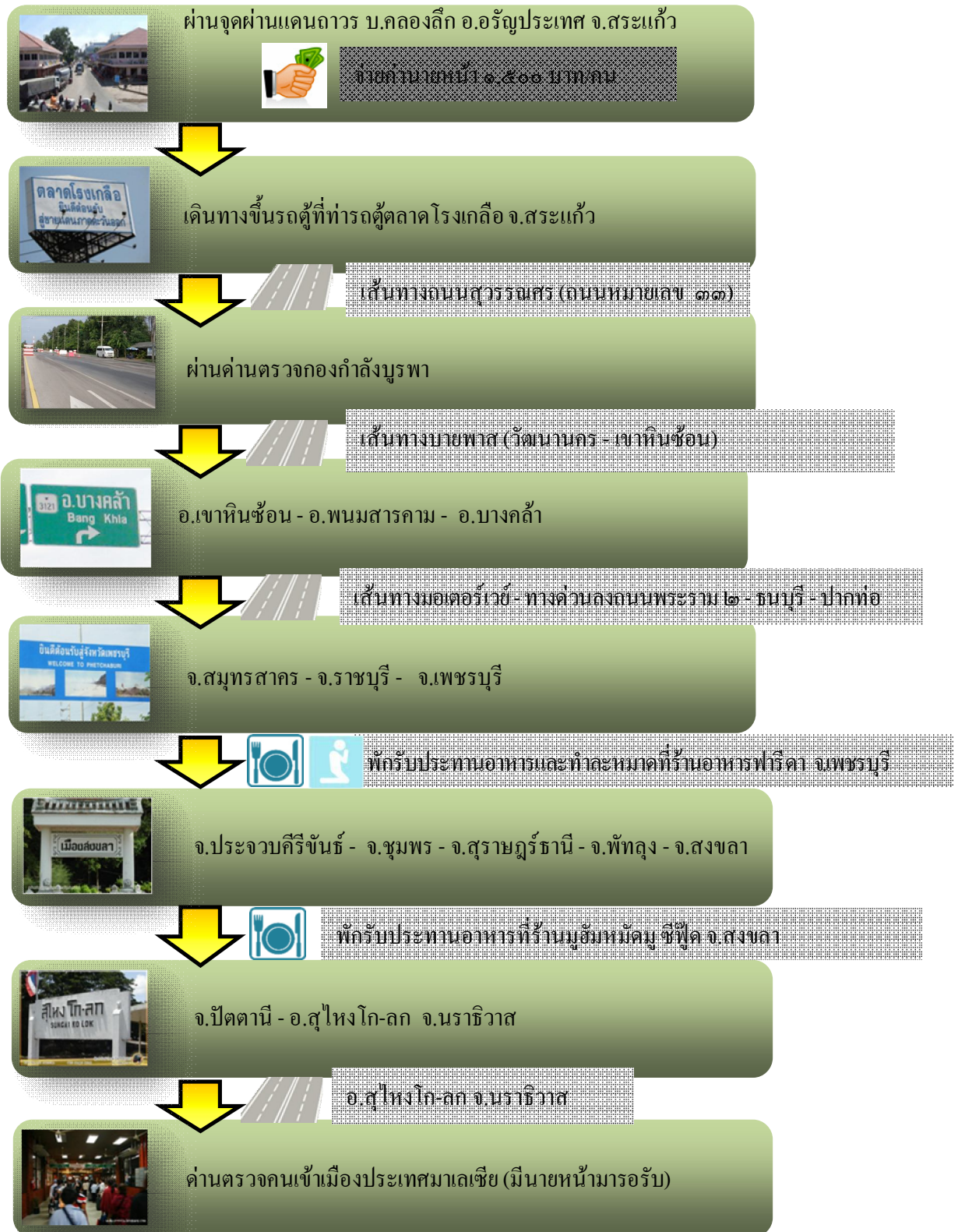
๒. ผ่านแดนเข้าประเทศไทยโดยใช้หนังสือเดินทาง (passport) โดยมีนายหน้าคอยอำนวยความสะดวกในการผ่านแดน โดยชาวกัมพูชามุสลิมเหล่านี้จะต้องจ่ายให้นายหน้า ๑,๕๐๐ บาท เพื่อเป็นค่าอำนวยความสะดวกในการผ่านแดน ที่เหลือเป็นค่ายานพาหนะและค่าอาหารในการเดินทางไปพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งจุดหมายปลายทางคือจุดผ่านแดน อ.สุโข-ลก จ.นราธิวาส

๓. เมื่อผ่านแดนเข้าประเทศไทย จะไปขึ้นรถที่ท่าจอดรถตู้ตลาดโรงเกลือ (รถ ๑ คันจะบรรจุได้ ๑๕ คน) เมื่อขึ้นรถแล้ว จะออกเดินทางโดยใช้เส้นทาง ถนนสุวรรณศร -ด่านตรวจกองกำลังบูรพา - เส้นทางบายพาส (วัฒนานคร - เขาคันทรง) - อ.เขาคันทรง - อ.พนมสารคาม - อ.บางคล้า - มอเตอร์เวย์ - ทางด่วนลงถนนพระราม ๒ - ชนบุรี - ปากท่อ - จ.สมุทรสาคร - จ.ราชบุรี - จ.เพชรบุรี (พักรับประทานอาหารและทำละหมาดที่ร้านอาหารฟารีดา จ.เพชรบุรี) - จ.ประจวบคีรีขันธ์ - จ.ชุมพร - จ.สุราษฎร์ธานี - จ.พัทลุง - จ.สงขลา (พักรับประทานอาหารที่ร้านมุฮัมหมัดมุ ชีฟู้ด) - จ.ปัตตานี - อ.สุโข-ลก จ.นราธิวาส

๔. เดินทางต่อไปยังประเทศมาเลเซีย โดยปกติแล้วจะมีญาติหรือนายหน้าจัดหาแรงงานมานั่งรออยู่ที่ด่านตรวจคนเข้าเมืองฝั่งประเทศมาเลเซีย

โดยสรุปแล้ว ชาวกัมพูชามุสลิม ๑ คนจะเดินทางไปยังประเทศมาเลเซียผ่านนายหน้าจะเสียค่าใช้จ่ายคนละประมาณ ๖,๐๐๐ บาท ซึ่งจะเป็นค่าหนังสือเดินทาง, ค่าเดินทาง และค่าอาหาร สำหรับผู้ที่ไม่ได้เดินทางข้ามฝั่งไปยังประเทศมาเลเซีย ก็จะลงรถที่ อ.สุโข-ลก และแยกย้ายไป

แผนภาพที่ ๒ แผนผังแสดงลำดับการเดินทางของชาวกำพูชามุสลิมผ่านประเทศไทยไปยังมาเลเซีย

ที่กล่าวมาทั้งหมดในบทที่ ๓ เป็นการเก็บข้อมูลการอพยพย้ายถิ่นฐานของชาวกัมพูชามุสลิม โดยเริ่มต้นจากการอธิบายเกี่ยวกับชาวกัมพูชามุสลิม เหตุการณ์ที่สำคัญในห้วงปี พ.ศ.๒๕๕๒ - พ.ศ.๒๕๕๔ โดยนำตัวอย่างจากสื่อแขนงต่างๆที่ได้นำเสนอข่าวกลุ่มชนดังกล่าว มานำเสนอ ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับปัจจัยในการอพยพย้ายถิ่นฐานของชาวกัมพูชามุสลิม โดยเชื่อมโยงถึง ทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้อง คือ ทฤษฎีแรงจูงใจ และทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow ซึ่งข้อสรุปของบทที่ ๓ เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากหน่วยงานด้านการข่าวในเรื่องการเดินทางเข้าประเทศไทยของชาวกัมพูชามุสลิม โดยวิเคราะห์ในประเด็นของสาเหตุที่ทำให้ขอเข้าในประเทศไทย แตกต่างจากขอออกนอกประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และความเชื่อมโยงกับการก่อความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตลอดจนแสดงขั้นตอนการเดินทางและเส้นทางที่ใช้ของชาวกัมพูชามุสลิมทั้งหมด